

ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ Θ

ἄφθαρτον εἶναι τὴν κίνησιν· καθάπερ γὰρ ἐπὶ τοῦ γενέσθαι
 30 κίνησιν συνέβαιεν προτέραν εἶναί τινα μεταβολὴν τῆς πρώ-
 τῆς, οὕτως ἐνταῦθα ὑστέραν τῆς τελευταίας· οὐ γὰρ ἅμα
 παύεται κινούμενον καὶ κινήτὸν ὄν, οἷον καιόμενον καὶ καυ-
 στὸν ὄν (ἐνδέχεται γὰρ καυστὸν εἶναι μὴ καιόμενον), οὐδὲ
 252^a κινήτικὸν καὶ κινούν. καὶ τὸ φθαρτικὸν δὴ δεήσει φθαρῆναι ὅταν
 φθείρη· καὶ τὸ τούτου φθαρτικὸν πάλιν ὑστέρον· καὶ γὰρ
 ἡ φθορὰ μεταβολὴ τίς ἐστίν. εἰ δὴ ταῦτ' ἀδύνατα, δῆλον
 ὡς ἔστιν αἰδῖος κίνησις, ἀλλ' οὐχ ὅτε μὲν ἦν ὅτε δ' οὐ· καὶ
 5 γὰρ ἔοικε τὸ οὕτω λέγειν πλάσματι μᾶλλον.

5 ὁμοίως δὲ
 καὶ τὸ λέγειν ὅτι πέφυκεν οὕτως καὶ ταύτην δεῖ νομίζειν εἶ-
 ναι ἀρχήν, ὅπερ ἔοικεν Ἐμπεδοκλῆς ἂν εἰπεῖν, ὡς τὸ κρα-
 τεῖν καὶ κινεῖν ἐν μέρει τὴν φιλίαν καὶ τὸ νεῖκος ὑπάρχει
 τοῖς πράγμασι ἐξ ἀνάγκης, ἡρεμεῖν δὲ τὸν μεταξὺ χρό-
 10 νον. τάχα δὲ καὶ οἱ μίαν ἀρχὴν ποιοῦντες, ὡς περ Ἀναξα-
 γόρας, οὕτως ἂν εἴποιεν. ἀλλὰ μὴν οὐδέν γε ἄτακτον τῶν
 φύσει καὶ κατὰ φύσιν· ἡ γὰρ φύσις αἰτία πᾶσι τάξεως.
 τὸ δ' ἀπειρον πρὸς τὸ ἀπειρον οὐδένα λόγον ἔχει· τάξις δὲ
 πᾶσα λόγος. τὸ δ' ἀπειρον χρόνον ἡρεμεῖν, εἴτα κινήθηναί
 15 ποτε, τούτου δὲ μηδεμίαν εἶναι διαφορὰν, ὅτι νῦν μᾶλλον
 ἢ πρότερον, μηδ' αὖτις τινὰ τάξιν ἔχειν, οὐκέτι φύσεως ἔργον.
 ἡ γὰρ ἀπλῶς ἔχει τὸ φύσει, καὶ οὐχ ὅτε μὲν οὕτως ὅτε δ'
 ἄλλως, οἷον τὸ πῦρ ἄνω φύσει φέρεται καὶ οὐχ ὅτε μὲν
 ὅτε δ' οὐ· ἡ γὰρ λόγον ἔχει τὸ μὴ ἀπλοῦν. διόπερ βέλτιον ὡς
 20 Ἐμπεδοκλῆς, κἂν εἴ τις ἕτερος εἴρηκεν οὕτως ἔχειν, ἐν μέ-
 ρει τὸ πᾶν ἡρεμεῖν καὶ κινεῖσθαι πάλιν· τάξιν γὰρ ἤδη
 τιν' ἔχει τὸ τοιοῦτον. ἀλλὰ καὶ τοῦτο δεῖ τὸν λέγοντα μὴ
 φάναι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ λέγειν, καὶ μὴ